

blive meget store. Til Gengæld ville de komme til fuld Virksomhed i Finansaaret 1912—13, og hvad der er hævet over enhver Tvivl, er dette, at naar vi faa disse Love et Aar før, komme de ogsaa til at virke et Aar før. (*Bramsen*: Ja!). Ja, det mener ogsaa jeg, og derfor mener jeg, at det ærede Medlem og hans Meningsfæller vilde paatage sig et ikke ubetydeligt Ansvar ved ikke at fremme disse Love i Aar og derved bevirke, at Statskassen et Aar senere faar de 8 Mill. Kr. — eller de henved 4 Mill. Kr., som de af mig forelagte Skattelove andrage.

Det ærede Medlem vilde nagle mig til de Tal, han selv havde nævnt. Han sagde, at han var sikker paa at faa 30 Mill. Kr.s Underskud i 1910—11, 30 Mill. Kr. i 1911—12, og saa ved jeg ikke, hvordan han kom til 20—25 Mill. Kr. for det næste Aar. (*Bramsen*: Ved mindre Militærudgifter.) Naa, javel, ved at de ekstraordinære Militærudgifter formindskedes. Og saa sagde han, at hvis jeg ikke modsagde ham, vilde han gaa ud fra, at jeg mente ogsaa, at Underskuddet vilde blive 20—25 Mill. Kr. Jeg vil nu hverken modsige eller bekræfte, hvad det ærede Medlem har sagt, for er der noget, jeg er ængstelig for, er det for at profetere, hvad den Slags Tal angaar. Det viser sig nemlig, at de, der profetere, profetere næsten altid galt. Det er ganske umuligt at sige, fuldkommen umuligt. Der er en saadan Mængde Faktorer at tage i Betragtning, som hverken det ærede Medlem eller jeg eller nogen anden dødelig kan beregne eller danne sig en blot nogenlunde nøjagtig Forestilling om, naar det f. Eks. drejer sig om [at] jugere, hvordan Statsregnskabet for 1911—12 vil komme til at se ud. Det er saamænd vanskeligt nok at sige, hvordan [det] vil komme til at se ud for Finansaaret 1910—11, men helt umuligt bliver det at vide [det] for Finansaaret 1911—12. Jeg skal derfor aldeles ikke indlade mig paa det ærede Medlems Tal; hverken han eller jeg kan vide, hvorledes de virkelige Tal komme til at se ud.

Det ærede Medlem omtalte som en god Maade at løse det her foreliggende Spørgsmaal paa, at man skulde gaa til midlertidige Skatter paa Forbrug og paa Formue og Indtægt. Jeg er selv paa ingen Maade fremmed for den Tanke. Det er jo Robert Peel, der oprindelig har indført denne Regulator i Statshusholdningen ved sin Skattereform i Fyrrerne. Men der er der rigtignok det at bemærke, at det var Indtægts- og Formueskatterne, han be-

nyttede som den egentlige Regulator. Med Hensyn til Forbrugsafgifterne er det gammel engelsk Skik, at de variere stærkt og aarlig fastsættes i Forbindelse med, til Dels paa de aarlige Finanslove. Men den særlige Regulator skulde altsaa ligge i Formue- og Indkomstskatten. Ja, det er der noget meget sundt og godt i. Det giver et vist Pres paa alle Lovgivningsmagtens Faktorer i Retning af at tænke sig om baade to og tre Gange, inden de bevilge store nye Udgifter, som ikke ere ganske nødvendige. Jeg har megen Sympati for denne Tanke, og den er mig paa ingen Maade fremmed, [idet] jeg i tidligere Aar ofte selv har fremsat den. Der kan jo ogsaa, det indrømmer jeg det ærede Medlem, være Tale om at have midlertidige Forbrugsskatter. Men her møde vi imidlertid ikke ubetydelige Vanskeligheder, meget større end ved at have midlertidige, bevægelige Formue- og Indtægtsskatter. Vi møde den store Vanskelighed, som ligger i Handelens og Produktionens Krav. Handelen og Produktionen og da ikke mindst Industri og Haandværk have et velbegrundet Krav paa, at deres Forhold i alt Fald for et vist Aaremaal ikke forrykkes. Det var noget, som mødte os i høj Grad fra Haandværkets og Industriens Side ved Forberedelsen af Toldreformen af 1908. De sagde: Lad os i det mindste faa at vide, hvad vi have at rette os efter, lad os faa det saaledes, at vi ere sikre paa at beholde de Toldsatser, de være gode eller slette, som I bestemme for os, i et vist Aaremaal. Derfor satte vi ind i Loven, at den skulde revideres i 1916, et forholdsvis fjerntliggende Aar. Det er et ikke ubegrundet, meget naturligt Krav, og det maa man huske paa, hvis man vil have bevægelige Produktionsafgifter, bevægelige Toldafgifter, at man ikke skaber for megen Utryghed og Usikkerhed for Erhvervene. Man maa huske paa, at nogle af de Produktioner, som ere undergivne indenlandsk Beskatning eller mulig kunde blive det, kæmpe med udenlandsk Konkurrence, og det vil være vanskelige Forhold at arbejde under, naar de skulle gaa fra Aar til Aar og ikke vide, hvilke Forbrugsafgifter og Toldsatser der er den næste 31. Marts. Det er ikke behagelige Forhold for Industrien at arbejde under, men der kan jo ogsaa være Omraader, hvor Tolden rammer saa udelukkende fiskalt, at der kun bliver Tale om Handelens Interesser, og Handelen kan jo i saa Henseende taale ikke saa lidt mere Bevægelighed end Haandværk og Industri. Med disse Korrektiver